

Си свѣтлина, но я взема отъ солнце-то, какъ-то и земля-та и ные гледаме нейна-та освѣтленна страна, а оная нейна часть що не гледаме, има ноць. Споредъ разно-то нейно положеніе камъ-то солнце-то гледаме я да расте и да умалява. и проч.

Какво-то та проважда на земля-та свѣтлина-та що поема отъ солнце-то, така и земля-та проважда на нея свѣтлина-та на солнце-то, по вече обаче, зацо-то е по голема. На новий мѣсяць освѣтленна-та часть на земля-та е обратена совсѣмъ освѣтленна камъ мѣсяца, и слѣдователно просвѣтлява темна-та нейна часть.

Повѣсть.

Ученикъ кой-то си даде шапка-та на едного сиробаха.

Много ученицы ся вращаха отъ разхода сосъ учителя си; срецнаха едного сиробаха, кой-то ся оплакуваше, че вѣтръ му вдигналъ отъ глава-та шапка-та, и я хварилъ въ рѣка-та; Злополучный ся мучаше по много; зацо бѣ станалъ отъ една твардѣ тяжка болестъ, и ся боеше, да не бы студены въздухъ го хварле пакъ въ нея. Единъ ученикъ, по милостивъ отъ други-те, согледа сиробаха, че бѣше слабъ и желтъ: по томъ остана мало назадъ безъ да го разумѣять други-те, за да ся намѣри самъ сосъ сиробаха, и му наже: изволите: монеты не